

Vec C-582/08

Európska komisia proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Daň z pridanej hodnoty —
Smernica 2006/112/ES — Články 169 až 171 — Trinásta smernica 86/560/EHS —
Článok 2 — Vrátenie — Zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v Únii —
Poisťovacie činnosti — Finančné činnosti“

Návrhy prednesené 20. mája 2010 – generálny advokát N. Jääskinen I - 7197

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. júla 2010 I - 7211

Abstrakt rozsudku

Daňové ustanovenia — Harmonizácia právnych predpisov — Dane z obratu — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Vrátenie dane zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v Únii [Smernica Rady 86/560, článok 2 ods. 1, a smernica Rady 2006/112, článok 169 písm. c) a články 170 a 171]

Členský štát, ktorý odmietne vrátenie dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe za poisťovacie a finančné činnosti uvedené v článku 169 písm. c) smernice 2006/112 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, vykonávané zdaniteľnými osobami, ktoré nie sú usadené na území Únie, si splnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 169 až 171 smernice 2006/112 a článku 2 ods. 1 trinástej smernice 86/560 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu.

Ustanovenia trinástej smernice, a najmä jej článok 2 ods. 1, ktorý neodkazuje na činnosti uvedené v článku 169 písm. c) smernice 2006/112, sa totiž musia považovať za *lex specialis* v porovnaní s článkami 170 a 171 smernice 2006/112, čo bráni tomu, aby mohlo právo na vrátenie upravené všeobecne v uvedenom článku 170 prevážiť nad jasným a presným znením článku 2 ods. 1 trinástej smernice.

Aj keby absencia odkazu na článok 169 písm. c) smernice 2006/112 bola chybou normotvorcu Únie, Súdnemu dvoru neprináleží, aby vykonal výklad, ktorý by mal opraviť už citovaný článok 2 ods. 1. Okrem toho členskému štátu, ktorého vnútroštátna právna úprava je v súlade s jasným a presným znením tohto článku 2 ods. 1, nemožno vytýkať, že si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú práve z tohto ustanovenia, z dôvodu, že nevykonalo výklad, ktorého cieľom by bolo opraviť uvedené ustanovenie na účely dosiahnutia súladu so všeobecnou logikou spoločného systému dane z pridanej hodnoty a napraviť chybu normotvorcu Spoločenstva. V tejto súvislosti zásada právnej istoty vyžaduje, aby právna úprava Spoločenstva dotknutým osobám umožnila s istotou poznať rozsah povinností, ktoré im táto úprava stanovuje. Osoby podliehajúce súdnej právomoci musia totiž jednoznačne poznať svoje práva a povinnosti a podľa toho konať. Táto zásada je takisto relevantná v rámci prebratia smernice týkajúcej sa daňovej oblasti. Napriek presnému a jasnému zneniu už citovaného článku 2 ods. 1 totiž nemožno prijať výklad, ktorého cieľom je oprava tohto ustanovenia, pričom by došlo zároveň k rozšíreniu povinností členských štátov, ktoré z neho vyplývajú.

(pozri body 35, 46, 48 – 51)